

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E
DISPOZITIV

01 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 decembrie 2013 de către avocatul Carafizi Nicolae în numele inculpatului Zlatovcen Dmitri și a inculpaților

Costiuc Veaceslav Serghei, născut la 06 august 1993, originar și domiciliat în or.Comrat, str.Fedico 33, ap.1 și

Zlatovcen Dmitri Dmitri, născut la 21 februarie 1993, originar și domiciliat în s.Chirsova, str.M.Tanasoglo 25.

Termenul examinării cauzei:

1. 12.05.2011 - 28.12.2012 - prima instanță,
2. 24.01.2013 - 02.12.2013 - instanța de apel,
3. 17.06.2014 - 01.10.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 decembrie 2012, au fost condamnați în baza art.151 alin.(4) Cod penal Costiuc Veaceslav la 4 ani închisoare și Zlatovcen Dmitri la 4 ani și 6 luni închisoare, ambii cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 30 ianuarie 2011, aproximativ pe la ora 03.00, Costiuc Veaceslav prin înțelegere prealabilă, împreună cu Zlatovcen Dmitri și o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă în procedură separată, fiind în stare de ebrietate, având scopul cauzării vătămărilor corporale grave periculoase pentru viața și sănătatea cet.Belinschii Ruslan, s-au apropiat de casa în care acesta locuia din str.Fedico 33, ap.2, or.Comrat, și bătând în ușa apartamentului și văzând că nimeni nu deschide, au dezbătut ușa, au intrat în odaia unde dormea Belinschii Ruslan, unde, pe motiv că acesta l-a numit pe bunelul lui Costiuc cu cuvinte necenzurate, au început să-i aplice multiple lovituri cu mâinile și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i acestuia traumă cranio-cerebrală închisă cu hematom subdural bilaterală, hemoragii subarahnoidale și hemoragii intracerebrale în focar, precum și echimoze perorbitale bilaterale, echimoze bilaterale în regiunea temporală, echimoze și excoriații în regiunea membrilor superioare, care conform raportului de expertiză medico-legală se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață și sănătate în urma cărora, la 03 februarie 2011, Belinschii Ruslan a decedat în secția de reanimare a spitalului raional Comrat.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul V.Dimov în numele inculpatului V.Costiuc, avocatul N.Carafizi în numele inculpatului D.Zlatovcen și inculpat, care au solicitat:

- avocatul V.Dimov, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificate acțiunile lui V.Costiuc din prevederile art.151 alin.(4) în cele ale art.287 alin.(1) Cod penal, deoarece instanța și-a bazat concluziile privind vinovăția acestuia în

baza articolului încriminat exclusiv pe declarațiile succesului părții vătămate, ce nu corespund adevărului, precum și a martorilor V.Bondari, M.Mihailova, A.Sandu și a inculpaților date la urmărirea penală; instanța nu a constatat cine anume și câte lovituri i-au aplicat părții vătămate, și în rezultatul a care lovituri acesta a decedat;

- avocatul N.Carafizi și inculpatul D.Zlatovcen, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii imputate, deoarece nu a fost dovedită vinovăția lui; instanța a încălcat principiul contradictorialității la un proces echitabil; la urmărirea penală a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, deoarece avocatul A.Aladova, nu a fost în drept de a apăra interesele tuturor inculpaților, prezentînd mandat de tip vechi, care nu corespunde normelor de procedură penală; probele administrate în cauză nu confirmă vinovăția inculpatului, iar potrivit expertizei medico-legală a corpurilor delict, pe pantalonii și pantofii ridicați de la D.Zlatovcen nu s-au depistat urme de sînge, fapt ce demonstrează că acesta nu l-a maltratat pe R.Belinschii cu picioarele.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 decembrie 2013, au fost admise apelurile avocaților V.Dimov, N.Carafizi în numele inculpaților și a inculpatului D.Zlatovcen, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, prin care lui V.Costiuc în baza art.151 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare în penitenciar de tip închis, iar lui D.Zlatovcen în baza art.151 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip închis.

4.1. Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților, just calificînd acțiunile lor în baza art.151 alin.(4) Cod penal, deoarece s-a constatat că inculpații în mod conștient au pătruns în apartamentul părții vătămate aplicîndu-i lovituri, inclusiv și în cap, fapt confirmat prin declarațiile însuși a inculpaților date la urmărirea penală, potrivit cărora au recunoscut că împreună cu alte persoane au participat la maltratarea părții vătămate, dovedind vinovăția unui altuia în acest sens, ei fiind audiați cu participarea apărătorului, reprezentanților lor legali și pedagogului, nu s-au refuzat de la aceste declarații, ci doar le-au modificat, și a martorilor V.Bondari, A.Sandu, A.Motorin, M.Mihailova, precum și a succesului părții vătămate N.Dmitrieva.

Instanța de apel a conchis că inculpații conștientizau faptul că, maltratîndu-l împreună cu alte persoane pe partea vătămată, cauzîndu-i intenționat vătămări corporale grave, pun în pericol viața și sănătatea acestuia, astfel ei trebuiau și puteau să prevadă că în urma acțiunilor sale ar putea surveni moartea acestuia din urmă.

În ce privește argumentele avocatului N.Carafizi și a inculpatului D.Zlatovcen privind încălcarea dreptului acestuia la apărare, prezentarea de către avocatul A.Aladova a mandatului de tip vechi și apărarea de către acesta nu numai a inculpatului D.Zlatovcen, dar și a inculpatului V.Costiuc și S.Costiuc, declarațiile cărora sînt contradictorii cu ale lui D.Zlatovcen, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece faptul prezentării de către avocat a mandatului de tip vechi nu influențează asupra calității apărării de către acesta a intereselor clienților, iar la etapa urmării penale avocatul A.Aladova a apărat interesele inculpaților, care au fost învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, aceștia recunoscînd integral vina, careva contradicții în declarațiile lor nu erau și, la etapa urmării penale, S.Costiuc a fost liberat de răspunderea penală cu aplicarea față de el a măsurilor cu caracter educativ, iar D.Zlatovcen și V.Costiuc au încheiat acord de recunoaștere a vinovăției. Astfel, instanța a considerat că motivele invocate în apel nu constituie temei pentru a concluziona că inculpaților le-a fost

încălcat dreptul la apărare, ce ar influența asupra casării sentinței, mai mult că în instanța de judecată fiecare inculpat separat a fost asigurat și reprezentat de avocați.

Totodată, instanța de apel a conchis că sentința urmează de a fi casată parțial, în partea stabilirii pedepsei inculpaților, deoarece la stabilirea acesteia, prima instanță, în partea descriptivă a sentinței a motivat și argumentat numirea pedepsei închisorii acestora cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, sub limita minimă prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal, însă în dispozitiv nu a indicat norma dată.

5. Împotriva hotărârii nominalizate au declarat recursuri ordinare inculpații V.Costiuc, D.Zlatovcen și avocatul N.Carafizi în numele inculpatului D.Zlatovcen, care au solicitat:

- inculpatul V.Costiuc care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile art.151 alin.(4) în cele ale art.287 alin.(1) Cod penal, cu numirea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece nu a comis infracțiunea imputată; instanțele și-au bazat concluziile pe declarațiile contradictorii ale martorilor, care au fost date la urmărirea penală; prin rapoartele de expertiză-medico legală pe hainele sale nu s-a depistat urme de sânge, astfel nu s-a demonstrat vinovăția lui în aplicarea loviturilor părții vătămate; instanțele au dat o încadrare juridică greșită acțiunilor comise de el, dînsul nu poate fi condamnat doar pentru faptul aplicării unei palme părții vătămate;

- inculpatul D.Zlatovcen care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut vinovat în baza art.179 alin.(2) Cod penal, cu numirea unei pedepse în limita termenului ispășit, invocând că probele puse la baza hotărârilor de condamnare sînt contradictorii și nu corespund realității, acestea nu au fost corect administrate și cercetate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, iar la stabilirea pedepsei au fost încălcate prevederile art.6 alin.(3) din Convenția Europeană;

- avocatul N.Carafizi care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului D.Zlatovcen din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal și încălcării grave a normelor de procedură penală, deoarece avocatul A.Aladova a apărat interesele inculpaților neavînd împuterniciri în acest sens în conformitate cu prevederile legislației în vigoare; instanțele nu au dat o apreciere corectă declarațiilor succesului părții vătămate, a martorilor V.Bondari A.Motorin și faptului că organizatorii infracțiunii au fost frații Costiuc; conform art.48 Cod penal se consideră exces de autor săvîrșirea de către autor a unor acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți, și pentru excesul de autor, ceilalți participanți nu sînt pasibili de răspunderea penală; la stabilirea pedepsei inculpatului D.Zlatovcen nu s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de persoana și de condițiile de trai ale familiei acestuia, și de faptul că rolul lui a fost mai mic, că i-a aplicat părții vătămate doar 3-4 palme și nu a avut intenția de a-i cauza vătămări corporale grave.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat ca recursurile să fie declarate inadmisibile, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul inculpatului V.Costiuc, instanța de recurs atestă că, potrivit art.421 coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală, este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, decizia motivată a Colegiului penal al Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 10.01.2014 în prezența procurorului N.Edeniuc, a inculpaților V.Costiuc și D.Zlatovcen și înmînată contra semnătură copia deciziei motivate lui V.Costiuc la 10.01.2014, fapt confirmat prin dovada de primire (f.d.296, v.2).

Reieșind din sensul art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, pentru inculpat, termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începe să curgă de la 11.01.2014 și expiră la 12.02.2014.

Inculpatul V.Costiuc, fiind în drept de a contesta decizia instanței de apel, nu a atacat-o în termenul prevăzut de 30 de zile, de la data cînd a fost pronunțată decizia și a primit copia acesteia. Conform cererii de recurs, inculpatul a depus recurs asupra deciziei instanței de apel la 06.03.2014, adică după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală (f.d.50-53, v.3).

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege, iar depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, însă în cazul în care totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de inculpatul V.Costiuc, pe motiv că este declarat peste termen.

Cu referire la recursurile avocatului N.Carafigi în numele inculpatului D.Zlatovcen și a inculpatului.

Drept temei pentru recurs recurenții au invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată că temeiurile pe care s-au bazat autorii recursurilor nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, deoarece din conținutul hotărîrii atacate rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv fiind dat răspuns la motivele invocate în apel, astfel lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Din textul recursurilor rezultă că autorii critică aprecierea probelor administrate de instanțe, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, și anume declarațiile martorilor V.Bondari, A.Sandu, A.Motorin, M.Mihailova, precum și a succesoriului părții vătămate N.Dmitrieva, cît și actelor cauzei, cărora instanțele de judecată le-au dat o apreciere incorectă.

Colegiul penal atestă că, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de fond, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, succesorului părții vătămate, martorii, precum a examinat și documentele cauzei și, ținând seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului D.Zlatovcen în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită, soluție descrisă în textul sentinței.

Instanța de apel, judecând apelurile inculpatului D.Zlatovcen și a avocatului N.Carafizi în numele acestuia, îndeplinind cerințele art.414-419 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate în prima instanță și le-a recercetat în instanța de apel, suplimentar audiind inculpații V.Costiuc și D.Zlatovcen, succesorul părții vătămate N.Dmitrieva, martorii A.Sandu și V.Bondari, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, stabilind temeiurile de fapt și de drept, adoptând o hotărâre motivată și argumentată.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul D.Zlatovcen, fiind în stare de ebrietate, a participat la maltratarea părții vătămate, aplicându-i lovituri inclusiv și în cap, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală în comisie repetată nr.415 din 13.06.2012, potrivit căruia părții vătămate R.Belinschii i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au dus la survenirea morții acestuia, procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare a urmelor de sânge și cercetare a scurtei ridicate de la inculpat, probe care, luate în ansamblu, cert dovedesc vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.151 alin.(4) Cod penal.

Reieșind din textul deciziei instanței de apel rezultă că instanța, ținând seama de prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele invocate în apeluri referitor la pretinsa încălcare a dreptului inculpatului la apărare, care, fiind minuțios analizate, le-a respins, argumentând motivat și detaliat din care motiv acestea nu pot sta la baza achitării inculpatului, soluție descrisă la pct.4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Colegiul consideră neîntemeiate afirmațiile recurenților referitor la faptul că decesul părții vătămate nu a survenit de la loviturile aplicate de inculpatul D.Zlatovcen, deoarece instanțele de fond, în baza probelor administrate și obiectiv apreciate, au tras concluzia că anume el împreună cu V.Costiuc și alte persoane, aflându-se în locuința părții vătămate R.Belinschii, i-au aplicat multiple lovituri, în rezultatul cărora acesta a decedat, fapt confirmat prin probele cauzei, astfel în cazul dat lipsește excesul de autor, deoarece intenția inculpatului de a aplica lovituri părții vătămate a fost unică, inculpatul nu a acționat diferit față de ceilalți inculpați.

Prin urmare, reieșind din împrejurările stabilite, instanța de apel corect a conchis că învinuirea adusă lui D.Zlatovcen este bazată pe probe directe, care indica incontestabil că fapta a fost săvârșită de inculpat și confirmă vinovăția acestuia în cele imputate.

Nerecunoașterea vinovăției de către D.Zlatovcen nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele pertinente și concludente, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Motivele aduse de către autorii recursurilor referitor la ne acordul său cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sînt prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, ca temei pentru recurs.

Totodată, Colegiul penal menționează că argumentele invocate în recursuri au fost deja obiectul de judecare în instanța de apel, iar aceasta, după cum s-a menționat mai sus, respectînd prevederile art.414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, iar careva noi argumente în recurs recurenții nu a indicat.

Astfel, Colegiul penal conchide că faptei inculpatului i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, la stabilirea pedepsei instanțele, în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpatului și de circumstanțele atenuante prezente în cauză, iar pedeapsa stabilită este una echitabilă în coraport cu fapta de care dînsul a fost declarat vinovat, fiind aplicate în privința acestuia și prevederile art.79 Cod penal.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor declarate de avocatul N.Carafizi în numele inculpatului D.Zlatovcen și inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate, și a inculpatului V.Costiuc, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 decembrie 2013 de către inculpatul Costiuc Veaceslav, ca fiind declarat peste termen și de avocatul Carafizi Nicolae în numele inculpatului Zlatovcen Dmitri și inculpat, în cauza penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 22 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun